

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประชากรอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ประชากรในชาติมีจิตใจสูง มีคุณธรรมดี มีระเบียบวินัยสมดังที่ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ทรงตระหนักว่า "การศึกษาวิชาความรู้เป็นสิ่งประเสริฐสำหรับมนุษย์ ทำให้บังเกิดความเฉลียวฉลาด รู้จักนึกชอบชั่วดี ชาติใดพลเมืองได้รับการศึกษาเป็นอย่างดีแล้ว การประทุษร้าย การโจรกรรม และเหตุเค็ดร้ออื่น ๆ ก็ลดน้อยลง"¹ พระองค์ทรงเล็งเห็นว่า การศึกษาเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาชาติบ้านเมือง ดังนั้น การศึกษาระดับประถมศึกษาจึงเป็นการศึกษาที่สำคัญที่สุดระดับหนึ่ง เป็นรากฐานของการศึกษาเบื้องต้นที่กุลบุตรกุลธิดา โดยทั่วไปพึงได้รับ ในหลักการประถมศึกษาถือว่าเด็กที่มีอายุ 4-15 ปี เป็นเด็กที่อยู่ในระดับประถมศึกษา มอคเคิลแมน (Mochlman) ให้ความเห็นว่า "โรงเรียนประถมศึกษาควรจัดขึ้นเพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และเพื่อความรู้ทางค่านิยมของเด็กให้มากที่สุด พยายามเสริมสร้างให้เด็กแต่ละคนได้พัฒนาบุคลิกภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และศีลธรรม"² จะเห็นได้ว่า การประถมศึกษา นอกจากมุ่งให้เด็กอ่านออกเขียนได้แล้ว ยังต้องจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็กแต่ละบุคคลอีกด้วย

¹ สักดิ์ศรี แยมน์คตา, เรียงความขอพระเกียรติรัชกาลที่ 5 (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2504), หน้า 213.

² Arthur B. Mochlman, School Administration (Boston : Houghton Mifflin Co., 1951), p. 273.

ปัจจุบันรัฐได้มองเห็นความสำคัญของการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษา
ระดับประถมศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นการศึกษาภาคบังคับที่เยาวชนทุกคนควรได้รับ สำหรับ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบในการจัดการศึกษามีหลายหน่วยด้วยกัน เช่น สำนัก
งานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการศึกษาส่วนท้องถิ่น และนอกจากนี้
ยังมีโรงเรียนสาธิตประถมศึกษา สังกัดภายใต้ทบวงมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยครูต่าง ๆ
ส่วนในคานเอกชน มีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เป็นต้น

สำหรับหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษา
ระดับประถมศึกษาแก่ประชาชนในเขตเทศบาล ตามเทศกิจจาที่บัญญัติไว้ "ให้เทศบาลมี
หน้าที่จัดให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม จัดให้มีสถานที่สำหรับการศึกษาและพลศึกษา จัด
ตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา และดำรงไว้ด้วยเงินรายได้ของเทศบาลนั้น"¹ และ
พระราชบัญญัติประถมศึกษาได้บัญญัติไว้ว่า "เมื่อท้องถิ่นใดมีฐานะเป็นเทศบาลแล้วให้โอน
โรงเรียนประชาบาลและทรัพย์สินมาเป็นของเทศบาลนั้น"² กรุงเทพมหานครนับว่าเป็น
หน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับนี้มากที่สุดหน่วยหนึ่ง โดยมีโรงเรียน
ประถมศึกษา ในความรับผิดชอบทั้งหมด 400 โรงเรียน มีครูทั้งสิ้น 10,949 คน มี
นักเรียน 213,849 คน³ มีนโยบายและความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาโดยยึดตาม
แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 เป็นสำคัญ มุ่งที่จะให้กุลบุตร กุลธิดา ได้รับการ
ศึกษาภาคบังคับ และจัดให้มีสถานที่สำหรับการศึกษาและพลศึกษา นอกจากนี้ ยังพึงจัดให้

¹กรมการปกครอง, เอกสารวิชาการการฝึกอบรมครูใหญ่โรงเรียนเทศบาล
ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2510 (พระนคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2510), หน้า 21.

²กระทรวงศึกษาธิการ, ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2435-2507
(พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2507), หน้า 928.

³กองวิชาการ, สำนักงานการศึกษากกรุงเทพมหานคร, สถิติการศึกษากกรุงเทพ
มหานคร ปีการศึกษา 2521 (พระนคร : โรงพิมพ์ประจำสำนักงานการศึกษา, 2521),
หน้า 2.

แก่ประชาชนทั่วไปด้วย ในแผนการศึกษาชาติ ข้อที่ 51 ได้กล่าวไว้ว่า "รัฐพึงจัดการ
 พลศึกษาในทุกๆ ทุกระดับการศึกษา และพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วย เพื่อเสริมสร้างและให้
 เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพ อนามัย และกิจกรรมการพักผ่อน"¹ และ
 ตามความมุ่งหมายข้อที่ 6 ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 ได้เขียนไว้ว่า "ให้
 มีบุคลิกภาพที่ดีมีสุขภาพ และอนามัยสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ"² จากความมุ่งหมาย
 ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาที่มีความสำคัญและจำเป็น
 อย่างยิ่ง และนอกจากนี้ นโยบายของกรมพลศึกษา ในปี พ.ศ. 2477 ได้กล่าวไว้ว่า
 "บุคคลที่จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาตินั้น ถึงแม้จะได้รับจริยศึกษา และพุทธิศึกษาเป็น
 อย่างดีแล้วก็ตาม ถ้าวางกายไม่แข็งแรง จิตใจไม่หนักแน่น ขาดการอนามัยและเป็นคน
 ชีโรคแล้วก็ไม่สามารที่จะทำหน้าที่ของตนให้ได้ผลเต็มที่ พลศึกษาจึงเป็นหลักสำคัญของ
 การศึกษาอย่างหนึ่ง"³

การเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานครนั้น
 ยึดตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2521 โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียน
 มีความเสียสละ รู้จักทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้โดยรู้จักเป็นผู้ให้ ผู้รับ ผู้ตามที่ดี แต่
 การที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวนี้จำเป็นต้องมีอย่างหนึ่งที่โรงเรียนจักต้องจัดประสบการณ์ใน
 การเรียนการสอนพลศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ และความต้องการของนักเรียน
 โดยจัดให้เป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผนและถูกต้อง ตามหลักการทางพลศึกษา นอกจากนี้ยัง
 จะต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญต่อการสอนวิชาพลศึกษา ได้แก่ ครูผู้สอน อุปกรณ์ สถานที่

¹สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520
 (กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2520), หน้า 15.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 1.

³หจอ ลีละชาติ, "ประวัติกรมพลศึกษา," พลศึกษาสาร ปีที่ 2 ฉบับที่
 15, (2512) : 14.

และความร่วมมือจากผู้บริหาร หากขาดซึ่งปัจจัยดังกล่าว การเรียนการสอนผลศึกษาก็ยอมจักดำเนินไปไต่ไม่ตีเท่าที่ควร ทำให้ไม่บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการผลศึกษาและการศึกษา

ผู้วิจัยมีความสนใจและเห็นความสำคัญของวิชาผลศึกษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาที่มีความสำคัญมาก ดังได้กล่าวมาแล้วและในการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางชี้ให้เห็นถึงสภาพการสอน ปัญหา และความต้องการของครูที่สอนวิชาผลศึกษา และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปี พ.ศ. 2502 อองุ่น เย็นฤดี ได้วิจัยเรื่อง "การสอนผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ" โดยการใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต พบว่า การผลศึกษาในโรงเรียนยังไม่ตีเท่าที่ควร เพราะไม่มีระเบียบแบบแผน ขาดสถานที่ อุปกรณ์ และมีครูผลศึกษาไม่เพียงพอ¹

ในปีเดียวกัน สงัด แสนทวีสุข ได้ศึกษาเรื่อง "การสำรวจความสนใจของเด็กวัยรุ่น" พบว่า นักเรียนชอบเล่นกีฬาแต่โรงเรียนยังขาดอุปกรณ์ สถานที่ และครูผลศึกษามีไม่เพียงพอ²

¹ อองุ่น เย็นฤดี, "การสอนผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502).

² สงัด แสนทวี, "การสำรวจความสนใจของเด็กวัยรุ่น" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502).

ต่อมาในปี พ.ศ. 2506 (ค.ศ. 1963) คณะกรรมการ ICHPER ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับเรื่อง "พลศึกษาและการจัดเกมส์ในหลักสูตร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกของสมาคม จำนวน 106 ประเทศ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 48 ประเทศ พบว่า ผู้ตอบได้เสนอปัญหาที่สำคัญของการพลศึกษา 2 ประการ คือ

1. ความต้องการในด้านตัวบุคคลที่จะสอนวิชาพลศึกษา
2. ความต้องการเกี่ยวกับสถานที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษา

ส่วนปัญหาอื่น ๆ ร้องลงมาคือ

1. ความต้องการเกี่ยวกับอุปกรณ์
2. ความช่วยเหลือในด้านการเงิน
3. ความเข้าใจที่ถูกต้องของประชาชนต่อการพลศึกษา¹

ในปี พ.ศ. 2507 (ค.ศ. 1964) เทเลอร์ และวอลเตอร์ (Taylor and Walter) ได้ศึกษาเรื่อง "การวางแผนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยการใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษาและครูใหญ่ จำนวน 30 โรงเรียน ที่อยู่ในเมือง และอีก 30 โรงเรียนที่อยู่นอกเมือง ในเมืองซาสเคทชิวาน (Saskatchewan) พบว่ามีโรงเรียนร้อยละ 79 ที่ใช้ครูประจำชั้นสอน มีร้อยละ 2 ที่ไม่ได้จัดสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่จะมีการวางแผนการสอน วิทยากร หรือศึกษานิเทศก์พลศึกษาไม่ให้ความช่วยเหลือ และจำนวนครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ²

¹ICHPER, ICHPER Questionnaire Report Part I : Physical Education and Games in the Curriculum, (Washington D.C. : ICEPER, 1963), p. 36.

²S. Boyd Taylor and Walter H. Worth, "Organization Plans for Teaching Physical Education in Elementary School," The Alberta Journal of Education Research, Vol. X, No. 2, (1964) : 90.

ในปี พ.ศ. 2508 (ค.ศ. 1965) เจมส์ และเวบบ์ (James and Webb) ได้วิจัยเรื่อง "ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนพลศึกษา" พบว่า ความสนใจที่จะเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับแผนการสอนของครู และความสามารถในการจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ครูพลศึกษาควรมีการวางแผนการสอน และจัดกิจกรรมพลศึกษาให้อยู่ในความสนใจของนักเรียน¹

ในปี พ.ศ. 2512 (ค.ศ. 1969) ซิลเวสเตอร์ (Silvester) ได้ศึกษาเรื่อง "ทัศนคติที่มีต่อการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา" โดยการใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 172 คน พบว่า ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาส่วนใหญ่จะปล่อยให้เด็กเรียนเล่นตามลำพัง เพราะไม่มีหลักการและวิธีการสอนพลศึกษา ครูที่ได้ศึกษาวิชาพลศึกษามาโดยตรงจะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา และครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาจะมีความเข้าใจในหลักการและวิธีการสอนพลศึกษาได้ดีกว่า²

ในปี พ.ศ. 2512 กรมพลศึกษาได้เสนอแนะเกี่ยวกับการพลศึกษาในโรงเรียนว่า การจัดการพลศึกษาที่บริบูรณ์นั้นประกอบด้วยปัจจัย 6 ประการ คือ

1. มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพียงพอกับบทเรียน เช่น สนามเล่น สนามฝึกซ้อม และแข่งขัน โรงฝึกพลศึกษา
2. มีอุปกรณ์พลศึกษาและกีฬาเพียงพอกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน ทั้งอุปกรณ์ที่คงทนและอุปกรณ์ที่เสื่อง่าย

¹James J. Myrle and Webb M. Ida, "Why girls "sit out" During Physical Education Lessons," An Investigation Physical Education, Vol. 57, No. XXII, (November 1965) : 75-81.

²P.J. Silvester, "Attitude to Physical Education in The Primary School," Physical Educator, Vol. 61, No. 183, (July 1969) : 32-36.

3. มีครูพลศึกษาได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน
4. มีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินการพอสมควร ซึ่งอาจจะอาศัยจากโรงเรียนหรือจัดหาเป็นพิเศษ
5. บทเรียนพลศึกษาต้องวางแผนไว้ให้ชัดเจน และมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรของชั้นเรียน โดยทำเป็นโครงการตลอดปี แบ่งออกเป็นภาค เป็นรายสัปดาห์ และรายวัน
6. ให้เวลาเรียนสำหรับบทเรียนพลศึกษาอย่างเพียงพอ ตามกำหนดไว้¹

ในปี พ.ศ. 2513 เสมียน พิชิตกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารค่านพลศึกษาในสถานศึกษาฝึกหัดครู" โดยใช้แบบสอบถามถามอาจารย์พลศึกษา จำนวน 62 คน จาก 26 แห่ง พบว่า วิชาการสอนสถานที่ในการสอนพลศึกษา จำนวนอาจารย์พลศึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และอาจารย์พลศึกษาส่วนมากมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี²

¹กรมพลศึกษา, "การพลศึกษาในโรงเรียน" ข่าวสารพลศึกษา 1 : 4 (เมษายน 2513) : 1-2.

²เสมียน พิชิตกุล, "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริการค่านพลศึกษาในสถานฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

ในปีเดียวกัน มีชัย คุณาวุฒิ ได้วิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" พบว่า อุปกรณ์และสถานที่จัดกิจกรรมพลศึกษามีไม่เพียงพอ สนามแคบอยู่ใกล้กับอาคารเรียน ครูพลศึกษามีน้อย ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยใช้วัสดุทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอน¹

ในปี พ.ศ. 2514 สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์ ได้วิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" โดยใช้แบบสอบถามถามครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนเทศบาล และโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดพระนคร จำนวน 140 โรงเรียน ครู 270 คน พบว่า สภาพการสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้ครูประจำชั้นสอน การดำเนินการสอนขาดหลักการและวิธีสอนที่ถูกต้อง ขาดการสนับสนุน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก และครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ²

¹มีชัย คุณาวุฒิ, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

²สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์, "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

ในปีเดียวกัน (ค.ศ. 1971) คอริ (Korri) ได้ศึกษาเรื่อง "ปัญหา การสอนวิชาพลศึกษาในรัฐมินเนโซตา (Minnesota) โดยใช้แบบสอบถาม ตามครู ที่สอนวิชาพลศึกษา พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สนองความต้องการ และความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลา เตรียมการสอน¹

ในปี พ.ศ. 2515 (ค.ศ. 1972) เฮนค (Hein) ได้สำรวจ "การจัด โปรแกรมวิชาพลานามัยในชั้นมัธยมของรัฐฮาวาย (Hawaii) โดยใช้แบบสอบถาม ตามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง รวม 65 โรงเรียน พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดีเนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนวิชาพลานามัยไม่ดีเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงการสอนมากเกินไปและขาดวิธีการสอนที่ดี²

¹ Lea Jean Korri, "Instructional Problems Encountered by Woman Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts, Vol. 31, No. 10 (April, 1971) : 5181-A.

² Wilma Speak Hein, "A Survey to Determine The Status of The Secondary Health and Physical Education Program in The Districts and Islands in the State of Hawaii," Dissertation Abstracts, Vol. 33, No. 5 (November, 1972) : 2149-A.

ในปี พ.ศ. 2516 วิโรจน์ มุทุกันต์ ได้วิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร จำนวน 160 คน พบว่า มีครูพลศึกษาไม่เพียงพอ ไซ้ครูประจำชั้นสอน ชั่วโมงการสอนของครูมีมากเกินไป ประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวกมาก ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร คำนักเรียน การสอนในชั่วโมงเรียน ผู้ปกครองของนักเรียนและพลศึกษานิเทศก์ปานกลาง¹

ในปี พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) ฟาวเลอร์ (Fowler) ได้วิจัยเรื่อง "ความรู้สึกของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเรื่องทัศนคติการตอบสนองและการยอมรับที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษา" โดยการทดลองกับเด็กนักเรียนในชั้นประถมศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 28 โรงเรียน ในระดับชั้นประถมปีที่ 2, 4 และ 6 พบว่า ในการสอนวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนจะมีพฤติกรรมในการสอนแตกต่างกัน แต่นักเรียนเข้าใจและรู้ถึงพฤติกรรมที่ครูแสดงออกได้ก็ จึงทำให้เกิดความร่วมมือในการเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี และทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา²

¹วิโรจน์ มุทุกันต์, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

²John Stuart Fowler, "The Attitudes, Reactions and Perception of Elementary School Children Towards Difference in Teaching Methods in Physical Education," Dissertation Abstracts, Vol. 35, No. 8 (February, 1974) : 5095-A.

ในปี พ.ศ. 2518 (ค.ศ. 1975) เบล (Beale) ได้วิจัยเรื่อง "การเลือกแบบการสอนวิชาพลศึกษา โดยครูสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์ครูสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาทางภาคใต้ของรัฐคาโรไลนา จำนวน 10 โรงเรียน พบว่า

1. โปรแกรมการสอนพลศึกษาเป็นส่วนสำคัญของโปรแกรมในชั้นประถมศึกษา
2. การสอนแบบโปรแกรมมีประโยชน์มาก เพราะเป็นการช่วยพัฒนาเด็กในทุก ๆ ทาง และยังเป็น การช่วยเหลือครูผู้สอน ทำให้ การสอนดำเนินตามหลักสูตรควยดี แต่ตาขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะทำให้การสอนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์
3. คานทุนทรัพย์มีความจำเป็นมากที่จะสร้างโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาให้สมบูรณ์ได้ ครูผู้สอนควรที่จะเลือกใช้ทุนทรัพย์เท่าที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
4. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนประถมศึกษาทุกท่านมีส่วนเป็นผู้สนับสนุนโปรแกรมการสอนให้ดำเนินสู่จุดจบไปควยดี
5. คานทุนทรัพย์มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อโปรแกรมการสอนพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐคาโรไลนาตอนใต้
6. ครูผู้สอนพลศึกษาควยจะมีความรู้ความสามารถและเตรียมตัวในการสอนเป็นอย่างดี ถ้าครูผู้สอนไม่มีความสามารถเพียงพอ การสอนแบบโปรแกรมก็จะไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
7. แนวความคิดหรือรูปแบบของการสอนพลศึกษาที่ใช้อยู่ นักการพลศึกษาทั้งหลายได้พยายามหาทางปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา¹

ในปี พ.ศ. 2520 (ค.ศ. 1977) วิลเลียม (Williams) ได้วิจัยเรื่อง "การสอนพลศึกษาแบบโปรแกรมของโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐอลาบามา" โดยใช้แบบสอบถาม ตามครูสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 100 โรงเรียน

¹ Judith Carol Beale, "Employment of the Elementary School Physical Education Specialist and a Model for Change," Dissertation Abstracts, Vol. 36, No. 9 (March, 1975) : 5912-A.

ในรัฐอลาบามา (Alabama) พบว่า

1. ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ
2. ครูที่มีอยู่ปฏิบัติงานไม่ไ้เต็มความสามารถ
3. การบริการทางคานสุขภาพที่จัดให้แก่นักเรียนมีไม่เพียงพอ¹

และในปีเดียวกัน อาร์นสัน (Arundson) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การทดลองการจัดโปรแกรมการสอนวิชาพลศึกษาระดับประถมศึกษาในรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในรัฐแคลิฟอร์เนีย" โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์ นักศึกษาที่เรียนอยู่ที่วิทยาลัยในแคลิฟอร์เนีย จำนวน 10 วิทยาลัย นักศึกษามหาวิทยาลัยในลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย และครูที่สอนในชั้นประถมศึกษาในรัฐแคลิฟอร์เนีย พบว่า

1. วัตถุประสงค์ในการสอนพลศึกษาของวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ในรัฐแคลิฟอร์เนีย กับสมาคมพลศึกษาของรัฐและของชาติ จะมีส่วนคล้ายคลึงกัน
2. ความต้องการในด้านการจัดหลักสูตรการสอนพลศึกษาของวิทยาลัย มหาวิทยาลัย และครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐแคลิฟอร์เนีย มีความต้องการอย่างเดียวกัน
3. ระหว่างหลักสูตรวิชาพลศึกษา และเป้าหมายการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นประถมศึกษาของวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในรัฐแคลิฟอร์เนีย จะมีความสัมพันธ์กัน
4. นักการพลศึกษาของวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในรัฐแคลิฟอร์เนีย มีความเห็นตรงกันว่า วัตถุประสงค์ของการพลศึกษาในชั้นประถมศึกษาจะประสบผลสำเร็จแค่ไหนขึ้นอยู่กับครูผู้สอนควย²

¹ Charles Stanley Williams, "The Status of The Elementary Physical Education Programs in The State of Alabama," Dissertation Abstracts, Vol. 39, No. 4 (October, 1977) : 2430-A.

² Nena Alice Arundson, "Elementary School Physical Education Programs at Selected California Colleges and Universities : A Critical Analysis," Dissertation Abstracts, Vol. 38, No. 1 (July, 1977) : 151-A.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบสภาพการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อทราบปัญหาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในเรื่องการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร มีขอบเขตดังนี้คือ

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร จำนวน 230 คน ปีการศึกษา 2521
2. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่อไปนี้
 - 2.1 สถานภาพของครูผู้สอน
 - 2.2 วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาพลศึกษา
 - 2.3 เนื้อหาในการสอนวิชาพลศึกษา
 - 2.4 วิธีสอนพลศึกษา
 - 2.5 การวัดผลการสอนวิชาพลศึกษา
 - 2.6 กิจกรรมเสริมหลักสูตร
 - 2.7 ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและประมวลการสอน
 - 2.8 สถานที่
 - 2.9 อุปกรณ์
 - 2.10 ปัญหาที่เนื่องมาจากการบริหาร

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานครให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการสอนพลศึกษาให้มากยิ่งขึ้น
2. ช่วยให้ครูผู้สอน ผู้บริหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาค้นคว้าหรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ในโอกาสต่อไป

คำจำกัดความ

ครูพลศึกษา หมายถึง ครูผู้สอนหรือผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา แต่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สอนวิชาพลศึกษา

ผู้บริหาร หมายถึง ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร และเจ้าหน้าที่ฝ่ายสำนักงานการศึกษาของกรุงเทพมหานคร

อุปกรณ์ หมายถึง เครื่องช่วยในการสอนกิจกรรมพลศึกษาเกี่ยวกับกรีฑา ยิมนาสติกส์ กีฬา และกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างอื่น

สถานที่ หมายถึง สถานที่สอนพลศึกษาในร่มและกลางแจ้ง สถานที่สำหรับเก็บเครื่องแต่งกาย อาบน้ำ ล้างมือ ล้างหน้า และที่คั้นน้ำ

ความจำกัดของการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ครูที่สอนวิชาพลศึกษา อาจตอบแบบสอบถามไม่ตรงกับความจริง
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยอาจจะไม่ได้ออกแบบสอบถามที่ส่งไป หรือ บางที่อาจจะตอบไม่ครบถ้วน ซึ่งมีผลยอมทำให้ข้อมูลบกพร่อง
3. ช่วงระยะเวลาที่ส่งแบบสอบถามไปให้ครูกรอกแบบสอบถาม เป็นช่วงระยะเวลาที่โรงเรียนกำลังสอบประจำปี บางที่ครูอาจจะให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามน้อย

002868